

## TERRITORIVM VICENTINVM.



*Magnitu-  
do & fines.*

*Regionis  
qualitas.*

Icentini territorii latitudo est  $xxv$  milium passuum, & ab oriente Bassanensis & Patavinis, ab occidente Veronensis terminatur. Longitudo vero LXX milium passuum, quo ad Atestinos & Montanianenses procedit, ab aquilone montes altissimos Italiam à Germania dividentes terminos habet, sicut ab Australi colles Euganeos, & ab orientali plaga in planitem patet. Numerantur in regione hac oppida, pagi, villæ in oppidorum modum ædificatae, cxxxi. Irrigant eam flumina tum magna tum parva xiv, quibus molæ, ferræ, machinæque aliæ aguntur. Lacus habet v, qui omnigenis abundant piscibus; pescatio tamen aliarum rerum copiæ non respondet, etiamsi ad incolarum vietum suppeditet. Venatione & aucupio gaudet admodum: sunt enim h̄c damæ, capreæ, apri, perdices, coturnices, avis attagen, quæ nullo alio in Italia loco reperitur. Ager frumenti, vini, cæterarumque frugum maxime est fertilis, præsertim in locis meridiano soli expositis, inter quos Noventa & Poliana primas sibi partes jure vendicare videntur. Incredibilis est lactis, butyri, casei, vellerum copia. Vinum profert totius Italiae citra Lyrim generosissimum. Tantus denique h̄c est rerum omnium proventus, ut proverbio jure dicatur, Vicentiam hortum esse ac viridarium urbis Venetæ. Scaturiunt h̄c insuper fontes calidi; & sulphurea balnea eandem hic cum Aponensibus vim habent. Medicinales fundit terra herbas, succos, liquores. Reperiuntur argenti fodinæ, hydrargiri venæ, ferri, æris, plumbi; & præter lapides molares, varia diversorum marmorum genera, sulphur, calcanthum, totque ipsius terræ diversitates, quarum candidissima, aqua diluta, & donec considat deposita in pastillos digeritur, ac solibus siccata, per regiones varias, præcipue ad patinarum albaria, quæ lacteo commendantur colore, interpolanda circumfertur.

*Vicentia.* Territorii hujus metropolis est *Vicentia*, vulgo *Vicenza*, sic dicta vel ob gentis incolæ *vicenzi*, vel ab *Villis centum*, ex quibus juncta facta fertur. Primo tempore, vel & medio, & ultimo quandocunque dicta fuit etiam *Vicetia*. Incolæ vero *Vicentini* & *Vicetini*. nec ullum aliud unquam nomen habuit. Sita est ad radices montis Berici, qui inter colles Euganeos numeratur. Vnde & Euganei eam condidisse di-

cuntur; ab Henetis fuit habitata, & à Gallis Senonibus Duce Brenno amplificata. Quatuor occupat cum suburbis millaria, similis scorpioni, longitudine multo quam latitudine amplior, montis & planicie ita est particeps, ut hic illam, illa vicissim hunc oblectet. Si mons hic mœnibus cingeretur, omnium, quas habent Veneti, urbium tutissima atque pulcherrima redderetur, non solum Alviani, Francisci Mariae Metaurense Ducis, & Iulii Savorniani, sed communis fere omnium sententia. Dupli murorum corona, qua cingitur, pluribusque olim arcibus munitissima erat, sed in præsens, quia diversa muniendi ratio, non satis firma censemur. Octo habet portas. Duobus satiis amplis & navigabilibus interluitur fluminibus, Meduaco inferiore seu Bacchilione, & Eretno, hodie Rerone; super quæ transitum præbent pontes stiblicii & lapidei septem, quorum unus structuræ admodum eximia, & pescæ antiquitatis duo conspicuntur. Dividitur in xv regiones. macella publica habet quatuor, foræ sex, olitorium, boarium, piscarium, Curiæ Episcopalis, & nobilium vere magnificentum, in quo palatum Prætoris egregium, porticu plumbo tecta, scalis, statuis ornatum, sine aliquo columnarum tignorumve fulcimento suffultum, turris suæ gracilitate proceritateque nobile. Non parvam insuper addunt foro majestatem ædes publicæ ad pecuniam pauperibus mutuandum erectæ, aliaque palatia adeo sumptuosa, quæ vel magnorum Principum hospitio non indigna sint, ut illud Comitis Valmaranæ, in quo Maria, Imperatoris Maximiliani Secundi uxor, Rudolphi II mater, & Caroli V filia, excepta est, licet capaciora non desint, quæ amplitudine, atque magnificentia quasi regia undequaque conspicuntur. Theatrum habuit olim, in quo Pipino Gallorum & Desiderio Longobardorum regibus publici ludi facti sunt. Fuit hic etiam palatum imperiale, ubi Honorius Imperator tulit legem Dudum. C. de contr. emt. Episcopatus gaudet dignitate. Xenodochia numerantur opulenta xi; Sacrarum virginum cœnobia vii; Cuculatorum Sacerdotum xvii; Presbyterorum reformatorum tria; Paroeciaæ xv; Oratoria vi; Mulierum reformatum loca duo. Dominicanorum cœnobium in urbe primarium est, & præ cæteris elegans. narrant hi patres, fuisse olim, ubi nunc culinæ focus est, hæreticorum cathedralm Ariolarum, quos Episcopus F. Bartholomæus ex Brigantiis urbe exegit, locumque suis Dominicanis Sacerdotibus dedit ad habitandum, divinoque factum numine, ut ubi ignis hæresis, pravarumque antea ardebat opinionum, ibi ig-

Kk nis per

*Italia.*